TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela. K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Sosialistisen tuotannon järjestäminen

Näinä aikoina hyökkää porvarillinen mailma Neuvosto-Venäjää vastaan erikoisesti siitä syystä, että se ei vielä kolmivuotisen sodan ja saarron keskellä ole kyennyt luomaan mailman mallitaloutta, eikä vapauttamaan maata kaikkinaisista puutteista. Tähän porvariston liverrykseen yhtyvät myöskin noskelaiset. Viimemainitut painostavat kovasti myöskin Neuvostovaltion "virkavaltaisuutta" ja heittäytyen anarkistien vuosisataisten fraasien märehtijöiksi ne puhuvat kaiken vallan hävittämisestä. Näitä vastaan on hyvä huomauttaa siitä, että köyhälistön sosialistiset ihanteet eivät ole utopistisia käsitteitä, jotka joillakuilla päätöksillä voitaisiin voimaan saattaa, vaan että uuden yhteiskunnan rakentaminen on alotettava niissä olosuhteissa, joissa kapitalismi on joutunut luovuttamaan valtaansa käyhälistölle ja jossa ei ilman märätynlaista hallintoa ja lujaa keskitettyä kuria ei voida mitään aikaansaada.

Kirjassaan "Valtio ja vallankumous" kirjottaa Lenin:

Me työläiset itse järjestämme tuotannon, lähtien siitä, minkä kapitalismi on jo luonut, nojautumalla työkokemukseemme, luodessamme mitä ankarimman rautaisen kurin, jota tukee työläisten asestettu valtiovalta, saatamme virkamiehet meidän tehtäviemme tavallisiksi täytäntöön panijoiksi, vastuunalaisiksi, virastaan erotettaviksi, vaatimattomalla palkalla oleviksi "päällysmiehiksi ja kirjanpitäjiksi" (huomioonottamalla tietenkin kaikenlaatuiset ja eri asteilla olevat teknikot) — siinä on meidän köyhälistöläinen tehtävämme, siitä juuri voidaan ja onkin alettava köyhälistön vallankumousta suoritettaessa. Tällainen alku suurtuotannon pohjalla johtaa itsestään kaikkinaisen virkavallan "vähitellen kuolemiseen," sellaisen järjestyksen asteittaitaiseen luomiseen — järjestyksen ilman lainausmerkkejä, järjestyksen, joka ei ole palkkaorjuuden järjestystä — vaan jolloin kaikki yhä yksinkertaisimmiksi käyvät valvontaa ja tilitystä koskevat toiminnat suorittaa kukin vuorollaan, jotka sen jälkeen muodostuvat tavoiksi ja loppujen lopuksi lakkaavat olemasta erikoisten ihmiskerrosten erikoistehtävänä.

Muuan sukkelasanainen saksalainen sosialidemokraatti viime vuosisadan 70-luvulla nimitti postia sosialistisen talouden malliksi. Se on hyvin osuttua. Nykyään on posti valtio-kapitalistisen monopolin tapaan järjestetty talous. Imperialismi muuttaa vähitellen kaikki trustit tuon tapaisiksi järjestöiksi. Tavallisten työn paljoudella rasitettujen ja nälkää näkevien työläisten yläpuolella on sama porvarillinen demokratia. Mutta yhteiskunnallisen taloudenhoidon mekanismi on siinä jo valmiina. Kukistaa kapitalistit, särkeä työläisten rautaisella kouralla noiden riistäjäin vastustus — niin on edessämme "loiskasvista" vapautettu korkean teknillisesti varustettu mekanismi, jonka täydellisesti voivat panna käyntiin itse yhteenliittyneet työläiset palkkaamalla teknikkoja, päällysmiehiä, kirjanpitäjiä, maksamalla kaikkien heidän työnsä samoin kuin yleensä kaikkien "valtiovirkamiesten" työn, työläisen palkalla. Siinä on konkreettinen, käytännöllinen, kaikkiin trusteihin nähden heti toteutettavissa oleva tehtävä, joka vapauttaa työläiset riistosta, joka ottaa huomioon Kommuunin jo käytännössä alkamat kokemukset (erikoisesti valtion rakentamisen alalla).

Kansantalous kokonaisuudessaan järjestettynä postin tapaan, siten, että tekniikot, päällysmiehet, kirjanpitäjät ja kaikki toimihenkilöt saisivat palkan, joka ei ylitä "työläisen palkkaa", köyhälistön valvonnan ja johdon alaisena — siinä on meidän lähin päämäärämme. Juuri tällaista, tällaiselle pohjalle rakennettua valtiota se on, kun me tarvitsemme Tämä se juuri saa aikaan porvarillisen vallan hävittämisen ja edustuksellisten laitosten säilyttämisen ja tämä se juuri vapauttaa työtätekevät luokat siitä ettei porvaristo pääse prostituoimaan noita laitoksia.

KONGRESSIN SAAVUTUKSIA

Kongressin viimeisellä istuntokaudella oli farmareitten auttamisesta arvaamattoman paljon puuhaa. Todistuksena tästä mainittakoon, että kongressissa tästä asiasta puhuttaessaan lausuttiin 10,000,000 sanaa ja niitten muistiinpanemiseen tuhrittiin Congressional Recordin sivuja kaikkiaan 5,000. — Muita merkillepantavampia tuloksia ei asian käsitelystä ollutkaan seurauksena.

Moraaliselta kannalta katsottuna on tässä uusiutunut vanha kokemus, nim. se, että kun tyytymätön väestö vaatii parannuksia maan isiltä, niin ne "kotikulutusta" varten täyttävät kongressin pöytäkirjat kauniilla puheilla ja rupatuksilla ja niillä höystettyinä itse asiat sitten haudataan. Toisin on asianlaita silloin kun suurten liikeyhtymien vaatimukset ovat kysymyksessä. Silloin ei pidetä pitkiä puheita, vaan äänestetään ja päätetään. Mutta niitä asioita ajetaankin toisilla tavoilla. Niitä varten on kongressimiesten ympärillä kieppumassa trustien parhaimmat edustajat ja rasvana käytetään kaikkivaltiasta dollaria.

Niin — nuo 5,000 sivua pöytäkirjoja annettiin farmareille vastaukseksi heidän vaatimuksiinsa olosuhteitten parantamiseen. He olivat vaatimuksensa esittäneet saadakseen korjauksia oloihin, jotka tykkänään uhkaavat heidän olemassaoloaan. On kyseenalaista auttavatko nuo 5,000 sivua pöytäkirjoja farmarien asemaa?

Mutta ei tämä farmarikysymys ollut ainoa, joka tuloksitta meni kongressissa läpi, vaikkakaan niitten sivuuttamisesta ei tehty sellaisella kaunopuheisuudella. Niinpä meni työttömyyskysymyksen selvittäminen ja naisten ja lasten suojeleminen ohi kenenkään vaivautumatta sen puolesta puhumaan muuta kuin että "yleisen säästäväisyyden nimessä niitä ei tällä kertaa voi ottaa huomioon."

Säästäväisyyspolitiikka ei kuitenkaan päässyt häiritsemään kongressimiehiämme kun tuli kysymykseen rautateille myönnettävät sadat miljoonat dollarit, vaikka yksinkertaisintakin järjenjuoksua seuraten niistä ei maalle mitään hyötyä koidu, mutta kylläkin sen sijaan yksityisille rautatiekapitalisteille, joille ne myönnettiin voittojen takeiksi. Samaten sivuutti kongressi itsepintaisella vaiteliaisuudella kivihiilikeinottelijoitten hillittömän voittoilun ehkäisemisen siitäkin huolimatta, että tästä asiasta toimeenpannut tutkimukset toivat päivänvaloon mitä julkeimpia valtionkin rahasäkkiin koskeneita huijauksia. Säästäväisyys ei myöskään tullut kysymykseen silloin kun kongressimiehet itselleen äänestivät lisämaksuja "mailirahojen" muodossa ja pienenä tekijänä se lienee ollut myöskin sotatarkotuksiin rahoja annettaissa, vaikkakin sotaviraston alkuperäistä suunnitelmaa hiukan muutettiin.

NOUDATTAVAT LUOKKAVAISTOAAN

Viime aikoina on kansalaispapereitten anomuksien yhteydessä käynyt selville, että tuomarit, jos kutkaan, ovat johdonmukaisia luokkakäsityksien noudattamisessa. Milloin vain on kansalaispapereitten hakijoista saatu selville, että nämä ovat lukeneet, tilanneet tai muuten avustaneet työväenlehtiä, niin useimmassa tapauksessa heiltä on poverit kielletty, vaikka muuten ei mitään samaisten henkilöitten elämästä ole havaittu sellaista, mikä kansalaisoikeuksien antamisen esteenä olisi ollut. Denver Post kertoo eräästä samansuuntaisesta tapauksesta, jossa liittovaltioitten piirioikeuden tuomari, Lewis, on hakijalta kansalaisoikeuksien saannin kieltänyt jotenkin yhtä "pätevillä" perusteilla.

Kuulustelun aikana oli jossakin muodossa käynyt selville, että hakija jolloinkin viimeisten vaalien aikana oli mielipiteenään ilmaissut, että työläisten olisi äänestettävä Debsin puolesta. Vaikkakin tuo äänestämiskysymys on kaikin puolin perustuslain mukaan kunkin yksilön makuasia, tarttui tuomarimme siihen kiinni, vaatien hakijaa selostamaan millä perusteilla hän itse olisi Debsiä äänestänyt. Tämä oli silloin sanonut, että hän olisi äänestänyt Debsin puolesta siksi, että Debs presidentiksi äänestettynä olisi ainakin tullut vapautetuksi vankilasta.

Tämän perusteella kielsi tuomari Lewis hakijalta kansalaisoikeuksien saannin, selostaen lausunnossaan seuraavaan tavaan: "En tahdo sanoa, etteikö Debs olisi armahdettava. Mahdollisesti hän olisi. Ehkäpä hän onkin jo ollut kylliksi kauan vankilassa. Ja jos hänet armahdettaisiinkin, niin me hyvinä kansalaisina tulisimme sellaisen teon hyväksymään arvostelematta. Mutta Debsin tuomitsi pätevä oikeus ja kaksitoista pätevää miestä käsittävä valamiehistö. Mies, joka arvostelee tuon oikeuden ja valamiehistön tekoa ei ole hyvä kansalainen." — Ja niine hyvineen näitten argumenttien perusteella sai hakijamme jäädä opetteleman hyväksi kansalaiseksi tulemista...

PALKKATASON ALHAISUUDEN VAIKUTUS OPETUKSEEN

Liittovaltioitten kasvatuskomissioneerin, P. P. Claxtonin, Washingtonissa julkaiseman vuosiraportin mukaan riistettiin Yhdysvalloissa viime vuoden kuluessa 300,000—400,000 lapselta mahdollisuus koulukasvatuksen saantiin yksistään opettajapuutteen takia. Tämän kasvatustyön valvojan lausunnon mukaan ei tilanteessa ole odotettavissa alkaneen vuoden kuluessa minkäänlaista korjausta, sillä opettajia tarvitaan kaikkiaan 110,000, mahdollisesti 150,000 lisää ja kaikkein korkeimpien arvioitten mukaan on niitä mahdollisesti saatavana entisten lisäksi vain noin 30,000. Tämän mukaan tulee opettajista olemaan ainakin 80,000 vajaus.

Mutta tässä ei ole vielä opetuskurjuuden pahin puoli, sillä tämän samaisen lausunnon mukaan ovat nykyiset opettajavoimat kokonaan liian alhaisella sivisitystasolla vastatakseen opettajavaatimuksi. Niinpä Claxton arvioi, että nykyisistä opettajista, joita kaikkiaan on noin 350 tuhatta, enempi kuin toinen puoli on sellaisella sivistystasolla, että ne mitenkään eivät vastaa nykyaikaista opetusstandardia, eli vaatimuksia, joita toimeensa kykenevältä opettajalta vaaditaan.

Viime aikoina ovat opettajat olleet perin kehnoilla palkoilla. Niitten palkkatasoa ei likimainkaan ole kohotettu aikamme elintasoa vastaavalle kannalle ja tästä suoranaisena seurauksena on ollut, että uusia opettajiksi haluavia on perin niukalti ja entisistäkin kykenevimmät pyrkivät toisille, parempipalkkaisille aloille.

LLOYD GEORGE JOUTUNUT TUNNUSTAMAAN

Joku päivä sitten saapui Englannista sähkösanoma, jossa pääministeri Lloyd-Georgen kerrotaan sanoneen: **"Jokainen ennustelu bolshevismin päättymisestä epäonnistumiseen on osunut harhaan."**

Lloyd Georgelle on mahtanut olla vaikeata tehdä tuo tunnustus kulutettuaan Englannin hallituksen johdossa ollessaan toista biljoonaa dollaria aivan hukkaan samaisten bolshevikien kukistamiseen ja tsaarilaisen hallitusmuodon Venäjälle palauttamiseen!

Taitavana valtiomiehenä ja nähtävästi myöskin liikemiehenä ei Lloyd George kuitenkaan menetä aikaa epäonnistuneitten seikkailujen johdosta haikailemiseen, vaan tuumii, että jos en kerran voi vihollistani kukistaa, niin teen hänen kanssaan ainakin liiton ja koetan hänestä edes jotakin itselleni kyniä. Ja niinpä Englannin hallitus sitten tekikin Lloyd Georgen johdolla kauppasopimuksen vihaamiensa bolshevikien kanssa.

On etukäteen vaikeata arvata mitenkä sydämellinen tuo sopimus on ja tulee olemaan, sillä Lloyd Georgen sanotaan kantaansa selostellessaan lausuneen ajatuksen, jonka mukaan bolshevikeja on koetettava rauhallisilla keinoilla kukistaa, koska niitä kerran ei sisukkaalla tappelulla ja väkivallalla ole kyetty nujertamaan. Joka tapauksessa on mailman politiikka Venäjään nähden saavuttanut käännekohdan äsken mainitun kauppasopimuksen allekirjottamisessa ja Venäjää vastaan harjotetussa sabotagessa on astuttu uusille poluille, joista tulevaisuus vasta voi tarkempaa selvää antaa.

JUTUN JATKOA

Muuan kauppatarina

The American National Civic liitolla oli parisen viikkoa sitten tavanmukainen kokouksensa Astor hotellissa, New Yorkissa, jossa liiton perusprinssiippejä noudattaen haukuttiin ja parjattiin vihatuita bolshevikeja ja niitten edesottamisia. Kokouksen pääpuhujana, lähinnä Mrs. Pankhurstia, oli William C. Redfield. Tämän puheen kansantajuisimpina tulkitsemistapoina bolshevikeista puhuessa mainittakoon lausunnot: "Kunniattomat varkaat — kurkkuja leikkova roskajoukko — likaiset raiskaajat" j. n. e.

"Kauppa", selitti puhuja, "on aina sieellistä. Meillä ei voi olla mitään tekemistä näitten bolshevikien kanssa" j. n. e. Sitten puhuja erikoisella ylpeydellä kertoi erään pikku jutun: "Olimme tässä maassa suuressa platinan puutteessa. Ja niinpä lähetimmekin täältä useita agentteja Venäjälle Punaisen Ristin virkailijoitten valepukuun puettuina. Yhden näistä onnistui paeta Venäjän rajan poikki mukanaan 100,000 ounssia platinaa. Platinan arvo on $105 ounssi. Erään toisen onnistui samaten paeta Venäjältä mukanaan 90,000 ounssia tätä kallista metallia."

Niin perin siveellinen on kauppa. Siinä ei ole mitään "bolshevistista" sekotusta!

Wilsonin tilit selvinneet

Kongressin painostuksesta joutui Wilsonin hallitus viime tingassa tekemään tiliä eräästä vaatimattomasta $150,000,000 erästä, jonka käyttö oli kokonaan Wilsonin vallassa. Nyttemmin on tämän rahaerän käytöstä julkisuuteen tullut joitakin valaisevia numeroita, jotka puolestaan ovat omansa valaisemaan Wilsonin harrastuksia valtansa kukkuloilla ollessaan. Niinpä esitetään, että $5,000,000 käytettiin Pohjois-Venäjän asukkaitten elintarpeilla lahjomiseen tarkoituksella liittää ne Arkangelista käsin hyökkäävään ententen armeijaan; $4,500,000 meni Trans-Siperian ja Kiinan rautateitten vastavallankumouksellisten käsissä pitämiseen tarkoituksella eristää Pietari ja Moskova elintarpeitten saannista. Sivuharrastuksina oli näillä vastavallankumouksellisilla. joita Wilson miljoonilla auttoi, lähettää n. s. kuoleman junia kulkemaan pitkin linjoja levittämään joka paikkaan pilkkukuumetta synnyttäviä taudinsiemeniä (bakterioita) . Wilsonin hyvä ystävä, Baruch, sai $150,000 korvaukseksi kulungeistaan ollessaan osallisena rauhanlähetystössä j. n. e.

Kongressi sai siis tiedon siitä, mihin $150,000,000 oli käytetty ja — vaikeni sen jälkeen. Kansakin on saanut osapuille tiedon siitä mihinkä nuo rahat ovat käytetyt ja myöskin vaikenee siitä kuten kongressikin sillä erotuksella vain, että se maksaa kun kerkiää koko lystin napisematta.

Raivaaja kaipaa "Marxilaisuutta"

Raivaaja selittää, että "varsinainen marxilaisen kirjallisuuden levitys on ollut toisarvoinen asia jo monen vuoden aikana, ja Venäjän vallankumouksen jälkeen marxilaiset kirjat jäivät kokonaan kirjakauppojemme kirjahyllyjen omaisuudeksi".

Mikä onnettomuus. Vai tuli se ryssäläisten vallankumous vielä pilaamaan siinäkin suhteessa maailman menoa.

Samalla kun Raivaaja toteaa tämän, mainitsee se, että he ovat koettaneet Suomestakin saada "todellisia" tietoja kummatko Venäjällä ovat oikeassa "marxilaiset" vaiko "kommunistit" (tässä marxilaisuus tarkoittaa menshevismiä ja raivaajalaisuutta) mutta kun sellaisia tietoja ei edes Helsingistä saada, mitäpä muuta voisi kuin päätellä että kyllä se sittenkin se Venäjän vallankumous on joka pilasi mooseksen kirjallisuusmarkkinatkin.

Raivaaja vaatii nyt täydellistä ratkaisua — koko "käännöstä". Se kirjoittaa:

"Näitä ratkaisuja (K. I. vastustamista ja 4:n Internationalen kannattamista tarkoittavat selvät ratkaisut. — Siitä tässä on puhe) arvioidessaan mahdollisesti usea puoluetoveri näkee vieläkin joukkomme yleisen mielipiteen uhkaavan kummituksen. Sanotaan, että meiltä voi vieläkin mennä jäseniä, jos näin yksinkertaisen selvästi ja jyrkästi teemme käännöksen. Mutta tuollainen lakutapa on puoluelämässä väärä suuntariitojen aikana."

Ja etteikö tämän puhe täydellisestä antautumisesta onskelaisuudelle olisi vilpitöntä, sitä tuskin enää kukaan epäilee sen jälkeen kuin he tunnetulla tavalla kavalsivat järjestöltä oikeuden rakentamaansa omaisuuteen ja Raivaajan liikkeeseen.

Tälläistä "marxilaisuutta" Raivaaja kaipaa.

Ei olekaan vaarallista väkeä

Venäjältä sanotaan siirtyvän Amerikkaan sata siirtolaista päivässä. On selvää, että tämmöinen ihmistulva bolshevismin saavuttamasta maasta herättää levottomuutta säädyllisten amerikalaisten keskuudessa. Voivat vielä kukistaa tämän maan hallituksen, nuo ilkiöt.

Levottomuus heidän suhteensa on kuitenkin aiheetonta. Venäläinen matkailija B. L. Bobroff, eräänlaisen insinöörifirman päämies, nimittäin vakuuttaa ettei ainoastaan bolshevikkia saavu nykyisin Venäjältä tänne. Se on vain Europaan hajaantunutta venäläistä kuonaa, tsaarillisen yhteiskunnan kermakerrosta, jota saapuu tänne noin sata henkeä päivässä. He eivät liioin ole "Venäjän lukutaidottomia", vaan siniverisiä, jotka eivät tahdo kukistaa hallitusta. Jos muutosta hallitukseen tahtoisivatkin, tahtoisivat he vain nimellisen muutoksen korkeintaan, sellaisen nim. että presidentti tituleerattaisiin isaariksi ja senaattoreja vaikka suuriruhtinaaksi.

Tämmöinen nimellinen muutos ei lainkaan muuttaisi hallituksen oleellisuutta. Uudet tulokkaat eivät myöskään halua tehdä työtä. Sitähän ovat lähteneet Venäjältä pakoonkin. Venäläinen siirtolaisuuskysymys muodostaa siis tällaisen paradoksin: Siirtolaiset, jotka eivät tahdo kukistaa hallitusta, eivät liioin tahdo tehdä työtä. Siirtolaiset, jotka tahtovat tehdä työtä, kapitalistien oletuksen mukaan myös tahtovat kukistaa hallituksen.

Ota ja pala! Kuinka pystyy pääoma ratkaisemaan tuommoiset ristiriidat, sillä lopuksikin vain sellaiset siirtolaiset, jotka tulevat työtä tekemään ja pääomalle uusia rikkauksia luomaan, ovat pääomalle tarpeellisia.

Raymond, Wash.

Työn tantereelta.

Työolojen vilkastumista on odotettu tässä kevät kuukausina. Mutta sen vilkastumisen kanssa näkyy olevan niin ja näin. Joitakin kämppiä on pantu käyntiin, mutta eivät ne paljoakaan ole harventaneet joutilasten armeijaa. Ja niilläkin työmailla, missä työt ovat käynnissä tämän tästä alennetaan palkkoja.

Maaliskuun 24 p. annettiin Luinauthin myllyssä jokaiselle miehelle kirje, jossa ilmoitettiin paljonko kirjeen saajan palkka alennetaan sekä syyt mistä se alennus johtuu. Siinä sanottiin kuinka työnantajat ovat joulusta saakka "runnanneet" takasin ja, että he eivät saa tilauksia kun etelävältiolssa työläiset tekevät kymmentä tuntia ja halvemmalla palkalla kuin työläiset täällä, joten he eivät voi kilpailla etelän kapitalistien kanssa. Edelleen sanotaan että tämä palkan alennus, joka toisia työläisiä koskee 15 prosentilla toisia 10 prosentilla ei lainkaan vastaa sitä häviötä minkä he ovat tulleet kärsimään kun ovat maksaneet niin korkeita palkkoja. Nyt siis palkat laskevat, että halvin on $3.60 päivältä 1 p:stä huhtikuuta.

Neljänällän puhuja oli vielä seuraavana päivänä päivällisloman jälkeen puhumassa ja raatajia rauhottamassa kuinka kaiken hyvän nimessä tämä on välttämätön teko kompanian puolesta. Ja nyt se on sitä myöten valmis.

Laatikkotehtaassa, jossa on useampia suomalaisia naisia työssä kahden dollarin päiväpalkalla, oli pari rohkeampaa emäntää käynyt konttorissa valittamassa palkan pienuutta. Siellä laulettiin sama laulu, että ei millään tapaa voi pitää työmaata käynnissä, jos maksaa lisää palkkaa kun näinkään ollen ei ole tarpeeksi tilauksia että voisi täydellä voimalla panna tehtaan käyntiin. Siihen saivat emännät tyytyä.

Huhuillaan että Willapa mylly pannaan seisomaan. Mutta kun sattuu niin sekin on vaan palkanalennus touhuissa. Tuo huh on luultavasti laitettu liikkeelle tarkoitukselle saada työläiset palkanalennukselle suosiollisiksi. Tuollaiset huhut ovat vanhastaan menestyksellä käytetyitä keinoja työläisten rauhoittamiseksi. Kaikki merkit näyttävät, että meillä ei ole "steikin" tekomahdollisuutta ensikesänä tällä perukalla.

Osaston kokouksesta t.k. 27 p:ltä. Kirjeltä oli saapunut S. S. Järjestöltä: Kehoitus avustaa Karjalan Työkommunia rahallisesti ja kirjallisuudella. Osaston säännöt oli myös lähetetty. Lasku Toverista ilmoituksesta. Kalle Bellmannille lähetimme valtakirjan, että hän voi edustaa osastoamme Toverin yhtiökokouksessa.

Monta tärkeää työväen liikkeitten avustusta on täytynyt tänä talvena sivuuttaa koko talven vallinneen työttömyyden ja mustien voimien tähden, niinkuin itsekkäisyyden, riitaisuuden, kateuden ja monen muun suomalaiselle kansalle ominaisen mielijohteen tähden.

Ilmoittaja.

Aberdeen, Wash.

Emännät hoi! Suurta tulossa! Oletteko kuulleet? Oletteko ostaneet? Joko teidän naapureillanne on? No mitäs sitä nyt sitten pitäisi olla? ehkä kysytte. Joko olette hankkineet itsellenne niitä myyjäislippuja siihen kuuluisan kauniiseen sängyn peittoon, jonka omistusoikeus ratkaistaan ensi lauantaina, huhtikuun 2 p. Jos ei teillä vielä ole lippua, niin kiiruhtakaa itsellenne sellainen hankkimaan ennenkuin se on myöhäistä. Ensi lauantaina on ompeluseuran kukkailtamat ja myyjäiset. Naisten pyydetään tuomaan kukkia tahi sakotetaan 25 sentin sisäänpääsyllä. Miehet ja poikalapset vapaasti. Tulkaa joukolla!

Ompeluseuran toimintaa on pistänyt innostuksen ampiainen ja ai, ai, sitä hyvää ja kaunista työtä mikä on jo niin hyvällä alulla- Ja entä niitä hauskoja kahvikestejä, joita me vietämme perheissä, joka torstai iltapäivä. Väliin puhutaan vaan mukavia ja silloin on surut pois. Toisinaan on taas vakavampia keskustelun aineita, joista keskustellaan innolla ja viikkaasti. Jos kenellä meidän kylässämme on ikävä eikä tunne paljon ketään, hän tulkoon ompeluseuran kokoukseen tutustumaan tämän kylän hommiin. Jos kuka luulee, että "siellä hyvä mis ei meitä," hän ei ole vielä käynyt Klubin ompeluseuran kokouksissa. Siellä sujuu käsityö eikä leipähuolet muistu mieleen ollenkaan. Viikko vaan tuntuu pitkältä torstaita odotellessa. Seuraava kokous on emäntä Eva Liikkasen luona, 821 Perry st. So. Aberdeen Kaikki mukaan kenellä ikävä on eikä aikaa saa hauskasti kulumaan! Kaikki mukaan ketkä eivät ole rampoja eivätkä sairaita! Kaikki mukaan jotka ovat innostuneet tekemään käsitöitä, sillä me aiomme saada niin suuret ja komeat myyjäiset ettei ole ennen mailmassa kuultu eikä nähty. Toveruudella,

M. H.

Butte, Mont.

Kuten on jo ennemmin mainittu, ovat liveeläiset, joiden hallussa on nyt Butten suomalaisen työväen omistama haali ja sen irtain omaisuus, mikä on myös suuri, kieltäytyneet antamasta meille sosialisteille haalia rahallakaan käytettäväksi. Näin he tekivät jo silloin kun S. S. Järjestön lähettämä puhuja L. B. oli täällä. Hänen puhetilaisuuttaan varten ei saatu heiltä kuin yhtenä iltana haalia rahallakaan. Mutta koska eivät he silloin vielä sanoneet suoraan, etteivät anna haalia siksi että olemme sosialisteja, vaan ilmoittivat sen syyksi, ettei mitenkään jouda omilta hommilta haali, niin tämän tähden päätti osastomme ottaa tästäkin asiasta täyden selvyyden, jota varten valittiin osaston kokouksessa komitea, joka kävi heiltä kysymässä, antavatko he meille haalia kokousten pitämistä varten. Ensikerralla eivät antaneet suoraa vastausta. Mutta sitten kun komitea meni toisen kerran, oli heille sanottu, ettei millään ehdolla eikä koskaan anneta meille haalia ja oli vielä haukuttukin, kun kehtaammekin tulla kysymäänkään.

Mitä ajattelette työläiset, että he, viisi kuusi henkilöä, mitkä tuohon F. W. Clubiin kuuluvat jäsenenä, eivät ole tuskin ikinä senttiäkään uhranneet haalin saamiseksi ja ylläpitämiseksi, pain vastoin saaneet siitä useita saboja muualta tienattujen rahojensa lisäksi, jostain ilmanaikuisesta vähästä työstä, niin he nyt sanovat, että he eivät anna työväen yhteistä haalia rahallakaan työväen itsensä käyttää tarkoitustensa edistämiseksi, työväenliikkeen hyväksi toimintaa varten. Eikö tämäkin yllätotea sitä, mitä he todella ovat ja että teidän epäilyksenne työläistoverit on aivan oikea. Ja kysyn tässä, että kuinka kauan te työläiset hyväksytte heidän olevan johtohenkilöinä ja tekevän likaista työtään täällä Buttessa? Eikö olisi jo aika erota heistä ja ottaa heidät lujalle ja passittaa sinne minne heidän edeltäjänsäkin ovat menneet? Ajatelkaa asiaa ja tehkää päätöksenne, ennenkuin on myöhäistä. Muuten tässäkin haalin kontrolleeraamisessa voi käydä niin, että tämä suuri työväen yhteinen omaisuus menee noille muutamille ainiaaksi.

Osastomme alkajaisjuhlat tulee omaan huhtikuun 3 p., alkaen kello 8 iltasella Suomen ruotsalaisten haalilla. Juhlassa tulee olemaan paljon ohjelmaa ja hyvää. Ensinnäkin puhe Herman Corbyltä, työväen päämääristä ja menettelytavoista. Ja hän on sanonut, että hän ei kerro satuja eikä kaskuja, vaan selostaa tieteellisesti ja historiallisesti niitä eri ilmiöitä ja katsantokantoja, mitä työväestö on omannut ja nyt omaa köyhälistön valtaan pääsemisessä, sekä niitä välttämättömyyksiä, mitä köyhälistön tarvitsee omata, ennenkun se voi päästä sekä pysyä vallassa. Puheen lisäksi vielä on näytöskappale "Väkevämmän tiellä," mikä on katsomisen arvoinen ja tullaan esittään hyvin, sillä sen esittävät parhaat Butten nykyiset näyttelijät, kuten Jakson, Lankinen ja Emma Lanto, jotka kaikki ovat näyttäneet töillään täällä toteen että he kykenevät esiintymään näyttelijöinä. Väliajoilla sitten vielä lausutaan runoja, lauletaan lauluja ja luetaan kertomuksia ja lisäksi kirvelevä kupletti, mille varmaan saa nauraa sillä se on hihhulien toimintaa arvosteleva ja kuvaa mitä he todella ovat. Sisäänpääsy tähän historialliseen juhlaan on 50 senttiä. Tämä on kylläkin nykyiseen huonoon aikaan nähden liian paljon. Mutta sen oleme olleet pakotetut asettamaan ovimaksuksi, siksi kuu alamme vasta toimintamme, joten olemme ilman varoja, haalin vuokraamiseksi ja muuallekin tarvitsemme varoja. Ja jos otetaan se huomioon, että liveeläisten iltamiin on melkein aina näin suuri ovimaksu vaikka ei ole mitään muuta kuin joku nin joutava näytöskappale, mitä ei vielä osata esittäälkään, niin tämä asettamamme ovimaksu on halpa. Niin paljon arvokkaampi tässä johlassa tulee olemaan ohjelma, että jos tämä otettaisiin huomioon, niin oviraha saisi sen mukaan olla vähintäin dollari. Mutta koska emme tätäkään iltamaa ole laittaneet siitä varten että tienataksemme tällä, vaan työväen valistamistarkoituksessa, niin siksi olemmekin asettaneet sisäänpääsyehdoksi ainoastaan vähän vasen puoli "dolsua". Ja kun nämä ovat ensimäiset iltamat meidän toimestamme, niin uskomme että uteliaisuudenkin tähden tulette kaikki näihin juhliin näkemään ja kuulemaan, mitä meillä on teille tarjottavana ja samalla saamaan tietoonne, josko olemme työväenasialla vaiko porvareiden ja onko meidän iltamamme kannattamisen arvoisia. Olette han saaneet käydä kyllin usein noiden oikeistolaisten toimeenpanemissa iltamissa, jospa nyt tulette kerran muuallekin — kuulemaan meitäkin. Ja täällä ei tulla, niinkuin tuolla toisten iltamissa osoittamaan sormella, vaikka tulee muitakin ei vain omia jäseniämme. Meidän iltamiimme ovat kaikki köyhälistöläiset tervetulleita. Me tiedämme, että kaikkia tarvitaan mukana kapitalismin ja porvariston kukistamisessa. Siksi moitamme kaikki avosylin vastaan ja ryhdymme kaikkien kanssa keskustelemaan olojen parannuksesta, ennemkä halveksi ketään työläistä niinkuin toiset tekevät. Siis tulkaa nyt kaikin tähän historialliseen juhlaan.

Tosi toveruudella, Sokrates.

Portland, Ore.

Ikävä erehdys. Se salaperäinen sekatavarakauppias, josta mainittiin viime kirjeessä, onkin vaan henkilö siinä AKKAIN ja POIKAIN valitsemassa näytöskappaleessa, mikä esitetään huhtik. 3 päivänä. Kappaleen nimi on "Kolmen rouvan mies", yhdessä näytöksessä, hauska kuin pekana, siitä menen takuuseen. Kaikki ohjelma tulee olemaan hauskaa, ei mitään pitkiä puheita, mutta laulua, soittoa, mölykööri, kuplettia, kuvaelma ja kilpailua herkkupöydästä. Saa nähdä kuka ensiksi parhaat palat syödä saa — ukot ja tytöt vaiko akat ja pojat? Muuten mitä tulee iltamien suhteen, saatte olla varmat, että ne ovat parhaimmat mitä moneen vuoteen on täällä toimittu. Jos ette minua usko, niin tulkaa katsomaan. Sisäänpääsykin on niin halpa, että ei juuri viitsisi sanoa, mutta sanon sentään. Se on 75 senttiä kaksoispiletti. Saavat siis perheelliset nauttia samalla hinnalla molemmat illat. Yksityisten molempien iltojen piletti maksaa saman, mutta ovella verotetaan 50 senttiä jokaista, ellei osta yhteispilettiä.

Lauantaina huhtik. 2 p. tanssia pyörähdellään kuutamossa ja aina makupaloiksi heitellään toisiamme lumipalloilla. Siitä tulee ehdottomasti hauskaa. sen näin jo akkain ja poikain naamasta tässä eräänä iltana. Haali myöskin tullaan koristamaan monen väriseksi. Meidän hyväksi tunnettu orkesteri pitää huolen soitosta. Terve tuloa! toivottavat Akat ja Pojat. — Panttarin apulainen.

Mayger, Ore.

Mrs. Matti Matson on heikkona sairaana. Lääkärin lausunnon mukaan hän sairastaa suolikuumetta. Hän on ollut sairaana jo neljättä viikkoa.

Mrs. Arvid Kalunki käväsi Kuusamossa tuoden maalisk. 24 tullessaan 11 naulan painoisen tytön.

Samoin Mrs. John Haataja maalisk. 21 päivä synnytti 10 naulan painoisen tytön. Kummatkin äidit ja tytöt voivat hyvin.

Mrs. E. Hendrickson.

"Toveritar Kymmenvuotias" on arvokas sisällöltään ja painotyön puolesta erittäin hyvin onnistunut julkaisu. Kirjotuksia monelta elämän eri alalta ja kaikki hyviä. Samoin on julkaisussa runsaasti kuvia, mitkä ovat erittäin hyvin onnistuneita. Tämä arvokas muistojulkaisu tulisi saada sijansa jokaisen suomalaisen työläisen kodissa Amerikassa. Se on myös erittäin sopiva kevätlahja ystäville Suomessa. Koska Suomessa on kirjallisuus nykyään perin kallista, niin varmaankin siellä olevat ystävämme ovat iloisia saadessaan tällä lahjaksi aistikkaan ja hyvällä sisällöllä varustetun julkaisun. Toveritaren kymmenvuotisjulkaisua saa tilata kaikilta Toverin ja Toveritaren asiamiehiltä sekä suoraan Toverin konttorista. Sen hinta on tässä maassa 60 senttiä kappale ja Suomeen lähetettynä 75 senttiä. Kaikki Suomeen menevät lähetetään vakuutettussa postissa, että ne varmasti menevät perille. Tehkää tilauksenne jo tänään.